

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Gfv.VII.30.071/2020/3.

**A tanács tagjai:** . Farkas Attila a tanács elnöke  
. Bajnok István előadó bíró  
. Csőke Andrea bíró

**A felperes:**

**A felperes képviselője:** Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda

**Az alperes:**

**Az alperes képviselője:** F.Zs.F.

**A per tárgya:** lízingdíj megfizetése

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes**

**A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:**

Fővárosi Törvényszék, 57.Pf.632.715/2019/3. számú ítélet

**Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:**

Pesti Központi Kerületi Bíróság, 8.P.88.442/2018/12. számú ítélet

**Rendelkező rész**

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

**A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

- [1] A felperes jogelődje (a továbbiakban: felperes) mint lízingbeadó és az alperes mint lízingbevevő, valamint a S. Kft. mint szállító között 2008. november 6. napján – CHF alapú – pénzügyi lízingszerződés jött létre. A szerződés alapján a lízingbeadó a szállítótól megvásárolta a szerződésben megjelölt gépjárművet és azt az alperes részére lízingbe adta. A szerződés 5. pontjában a felek megállapodtak, hogy a szerződés változó kamatozású, deviza (CHF) alapú, változó futamidejű, az éves induló ügyleti kamatláb 10,56%, változásának eseteit és módját az üzletszabályzat tartalmazta.
- [2] Az alperes a 2014. szeptember 19. napjára előírt 53.495 forint árfolyam-különbözet címén megfizetendő összegből 2.124 forintot teljesített 2014. szeptember 23. napján. A 2014. szeptember 19. napján esedékes 106.195 Ft összegű törlesztő díjat határidőben nem fizette meg. Az alperes 2014. október 18-án megfizetett 162.628 forintot, majd 2015. szeptember 28-án 117.250 forintot. A felperes 2014. október 8. napján kelt levelével a lízingszerződést azonnali hatállyal felmondta, utóbb a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi

határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyéb rendelkezéseiről szóló 2014. évi XL. törvényben (a továbbiakban: DH2 tv.) előírt elszámolást elkészítette. Az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló 2014. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: DH3 törvény) alapján a tartozást 2015. február 1-ei fordulónappal forintkövetelésre váltotta át és a tartozást a tisztességtelenül felszámított 1.040.468 forinttal csökkentette.

### **A kereseti kérelem és az alperes védekezése**

- [3] A felperes a megismételt eljárásban módosított keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 298-299. §, 376. § és 423. §-a alapján 10.561.289 forint és ennek 2015. február 18. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [4] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, egyebek mellett arra hivatkozott, hogy a felmondás nem hatályosult.

### **Az első- és másodfokú ítélet**

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereset szerint kötelezte az alperest 10.561.289 forint tőke és járulékai megfizetésére. Ítélete indokolása szerint vizsgálta a felmondás jogszerűségét és hatályosulását, s ezeken keresztül azt is, hogy a felmondás folytán a lízingszerződés mikor szűnt meg. Az rPtk. 321. § (1) bekezdése és 214. (1) bekezdésre alapján rámutatott, hogy a felperes a becsatolt tértivevényekkel nem tudta bizonyítani a felmondás alpereshez történt megérkezését. Az alperes képviselőjének a 2016. szeptember 2-án tartott tárgyaláson tett nyilatkozatából, továbbá a 2015. január 23-án kelt, a felperesi jogelődnek címzett levélben foglaltakból ugyanakkor megállapíthatónak találta, hogy a felmondást tartalmazó levél legkésőbb 2015. január 23-ig az alpereshez megérkezett. A felperes így alappal hivatkozott arra, hogy a felmondás nem 2016. április 7-én hatályosult, mivel 2015. január 23-án az alperes rendelkezésére állt a felmondás. Az alperes felhívás ellenére nem nyilatkozott arról, mikor vette kézhez a felmondást, ezért az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 206. § (1) és (2) bekezdését alkalmazva úgy ítélte meg, hogy a felmondás 2015. január 23-án hatályosult.
- [6] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.
- [7] A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes keresetében az alperessel kötött lízingszerződés felmondására alapított igényt érvényesített. Eredeti tényállítása szerint a 2014. október 8-án kelt levelével mondta fel a szerződést, ennek igazolására tértivevényt csatolt, amely alapján az elsőfokú bíróság korábbi ítéletében azt állapította meg, hogy a felmondást 2015. február 17-én kell kézbesítettnek tekinteni. A másodfokú bíróság korábbi hatályon kívül helyező végzésében ezt az álláspontot nem osztotta, mert a perben az rPp. 164. (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett volna azt bizonyítania, hogy a tértivevény a jóval korábbi keltezésű felmondás kézbesítésére vonatkozik, ami nem került igazolásra. Nem az alperesnek kell megjelölnie, hogy milyen egyéb küldeményt kézbesítettek neki ebben az időpontban, ezért a másodfokú bíróság hitelt érdemlően csak a keresetlevél mellékleteként történő 2016. április 7-i kézbesítési időpontot fogadta a felmondás hatályosulása időpontjaként. Mivel erre az időpontra vonatkoztatva elszámolás nem állt a rendelkezésre és azt a meglévő peradatok alapján sem lehetett kimunkálni, helyezte hatályon kívül a korábbi elsőfokú ítéletet.
- [8] Az újabb eljárásban az elsőfokú bíróság az alperesi képviselő 2015. január 23-i levelének tartalma alapján ezt a dátumot tekintette a felmondás hatályosulásának időpontjaként. A másodfokú bíróság

megítélése szerint azonban a felmondás hatályosulása és annak időpontja ténykérdés, amelyet az alperes vitatása miatt a felperesnek bizonyítania kell, nem elégséges annak valószínűsítése. Utalt arra a másodfokú bíróság, hogy az rPtk. 218. § (3) bekezdése szerint a szerződés megszüntetése is csak írásbeli alakiság mellett lehetséges, és az rPtk. 214. § (1) bekezdésére figyelemmel az erre vonatkozó írásbeli nyilatkozatnak meg is kell érkeznie a másik félhez ahhoz, hogy az hatályosuljon. Erre az igazoltan megállapítható időpontra vonatkoztatva kell kimunkálni a felperesi követelés összecszerűségét. Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság iránymutatásának megfelelően felhívta a felperest, hogy erre az időpontra vonatkozó elszámolást terjesszen elő, de a felperes ennek nem tett eleget. Megállapítható, hogy az alperes részéről a felperes által állított felmondást követően is történt olyan teljesítés, amit el kellett számolni. Erre vonatkozóan a felperes az alapeljárásban készített ugyan egy elszámolást, de nem a másodfokú végzésben megjelölt időpontra vonatkoztatva, és az így rendelkezésre álló elszámolásban szereplő adatok nem elégségesek az elszámolást elvégeztetéséhez. Emiatt a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a keresetet elutasította, mert annak az összecszerűsége nem bizonyított.

### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

- [9] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság utasítását kérte új eljárásra és új határozat hozatalára. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az rPp. 206. § (1) bekezdésébe ütközik.
- [10] Előadta, hogy a jogerős ítélet a felmondással kapcsolatban helyesen hivatkozik az rPtk. 218. § (3) bekezdése és 214. § (1) bekezdése alapján arra, hogy a felek közötti szerződés megszüntetéséhez a szerződés létrejöttére előírt alakiság szükséges, és a szerződés megszüntetésére vonatkozó írásbeli nyilatkozatnak a joghatás kiváltása érdekében meg is kell érkeznie a másik félhez. Tévedett azonban a másodfokú bíróság akkor, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szerződés megszüntetésére vonatkozó nyilatkozat fél általi kézhezvételét csak az ezt igazoló tértivevény bizonyíthatná.
- [11] A felperes álláspontja szerint azon alperesi nyilatkozat, amely a felperesi felmondást tartalmazó, dátum szerint megjelölt keltezésű levelére hivatkozik, egyértelműen igazolja, hogy az alperes rendelkezett a felperes hozzá címzett, írásbeli, a szerződés megszüntetésére irányuló akaratnyilatkozatával, amely így a kívánt joghatást kifejtette. Tény, hogy a felperes nem tudta igazolni, hogy az alperes mikor vette át a felmondást tartalmazó levelet, de az alperes 2015. január 23. napján elismerte, hogy rendelkezik a felmondást tartalmazó levéllel. Emiatt a perben megállapítható, hogy az alperes legkorábban 2015. január 23. napján már birtokában volt a felmondást tartalmazó írásbeli nyilatkozatnak, tehát az hozzá bizonyíthatóan meg is érkezett. A Fővárosi Törvényszék mindezek miatt az rPp. 206. § (1) bekezdését tévesen alkalmazva jutott arra a következtetésre, hogy a perben nem nyert bizonyítást az, hogy a felperesi jogelőd felmondása 2015. január 23. napján már az alperes rendelkezésére állt, azaz azt az alperes kézhez vette, és emiatt a felmondás az alperessel szemben legkésőbb ekkor hatályosult. Emiatt téves az a következtetése is a jogerős ítéletnek, hogy a kereseti követelés összecszerűsége nem meghatározott, mert az elszámolás nem megfelelő időpontra vonatkozik.
- [12] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [13] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.

- [14] A felülvizsgálati eljárásban – rendkívüli perorvoslati jellege miatt – nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH2013.119., BH2002.29.). A jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt az rPp. 206. §-a alapján, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha az adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által valamely tény megállapítására levont következtetés. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehetne jutni (BH2013.119., BH2006.403).
- [15] A felperes a felülvizsgálati kérelmében arra önmagában helytállóan hivatkozott, hogy az írásbeli felmondás hatályosulása, azaz annak az alperes által történő átvétele nem kizárólag tértivevénnyel igazolható. Ugyanakkor önmagában a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, az alperesi képviselő által írt levél tartalmából csak az következik, hogy az alperes a levél megírásának időpontjában tudott a felperes felmondásáról, de sem e levél tartalmából, sem az alperesi képviselő tárgyaláson tett nyilatkozatából az nem következik, hogy az írásbeli felmondás alperes általi kézhezvétele, azaz közlése ekkor már kétséget kizáróan ténylegesen meg is történt. Ez a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem állapítható meg.
- [16] Ebből következően a jelen ügyben a felülvizsgálni kért ítélet az rPp. 206. § (1) bekezdése szerinti elveknek megfelelően, és nem iratellenesen állapította meg, hogy a kereset alapjául szolgáló felmondás bizonyíthatóan mikor érkezett meg az alpereshez, és ebből következően az elszámolást mely időpontra kellett volna elkészíteni. A jogerős ítéletnek ebben a körben nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája: sem iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés.
- [17] Rögzíti a Kúria, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmét – a kifejtettek szerint eredménytelenül – kizárólag az rPp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére alapította. Tekintettel arra, hogy azt maga sem vitatta, hogy a jogerős ítélet által ekként helytállóan megállapított időpontra vonatkoztatva elszámolást nem készített, és a felülvizsgálati kérelmét további jogszabálysértésre, azaz az így megállapított tényállásból levont jogkövetkeztetés jogszabálysértő voltára sem alapította, az a felülvizsgálati eljárásban sem volt érdemben vizsgálható az rPp. 272. § (2) bekezdése és 275. § (2) bekezdése alapján.
- [18] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

## **Záró rész**

- [19] A Kúria döntése alapján a felülvizsgálati eljárásban a felperes pervesztes lett, de a felülvizsgálati eljárásban az alperesnek megtérítést igénylő igazolt költsége nem merült fel, ezért erről a Kúriának határoznia sem kellett.
- [20] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [21] A Kúria a döntését tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2020. szeptember 15.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelűl: